

Sørensen, Viceskoleledende Dr. N. Bang, Rektorerne Hoff fra Sorø og Rafn fra Metropolitanskolen, Skolebestyrerne Dr. Tuxen og Lyngbye fra Kjøbenhavn, G. Bruun fra Kolding og Professor Krüger fra Helsingør. Efter at have forhandlet med disse Mænd paa flere Møder, har Ministeriet med fuld Tilslutning fra det langt overvejende Fler- tal af dem udarbejdet sit endelige Lovfor- slag, som det herved fremlægger for den høje Rigsdag, idet det til dets enkelte Pa- ragraffer skal knytte oplysende Bemærk- ninger, for saa vidt det synes at være nød- vendigt, og særlig for saa vidt Paragraf- erne ikke simpelthen ere optagne fra den tidligere Lov.

Til §§ 1—3 samt (delvis) § 5, § 8, § 9,
§§ 14—16.

Grundlaget for vort hele Skolevæsenes Bygning skal og maa være *Folkeskolen*, som efter sin Idé skulde være en Skole, der, baade hvad dens Undervisning og dens øvrige Forhold angaar, var fuldt tilfreds- stillende for alle Børn, uanset fra hvilke Samfundslag de kom, ikke for god og ikke for ringe til nogen, saa den kunde blive en fælles Skole for alle.

Der gives jo nu mange Børn inden for enhver Samfundsklasse, som efter den Begavelse, Naturen har udrustet dem med, ikke egne sig til at modtage nogen anden Undervisning end den, Folkeskolen maa indskrænke sig til at byde dem, indtil de ved 14 Aars Alderen ophøre med deres Skolegang. Men der er ogsaa andre, der egne sig til at gaa videre, enten nu det Skridt, de kunne gøre ud over Folkeskolen, bliver kortere eller længere. Disse Børn er det, den højere Almenskole maa være anlagt paa at kunne modtage, og som den maa ønske at drage til sig, saa vidt det er muligt; det gælder nemlig om ikke blot at faa de Børn med, der udmærke sig ved en ganske fortrinlig Begavelse, som sætter dem i Stand til endogsaa at naa frem til Undervisningens allerhøjeste Trin, men til- lige mange af de øvrige, hvis Begavelse kun naar eller ikke gaar synderligt ud over det almindelige Jævnmaal, men dog synes at være tilstrækkelig til, at de uden særlig Vanskelighed kunne gennemløbe i det mindste det laveste Trin af den højere Almenskole, Mellemkolen.

Hvad det da nu først og fremmest kommer an paa, er at finde det Punkt, hvor *Mellem skolens Tilknytning til Folke- skolen* og den regelmæssige Overgang fra denne til hin mest passende kan finde Sted. Til at finde dette Punkt ledés man

sikkert først og fremmest ved at se paa, hvad der maa betragtes som det mest ka- rakteristiske Træk for den højere Almen- skoles Undervisning i Modsætning til Folke- skolens; og i denne Henseende maa da utvivlsomt særlig fremhæves *Undervisnin- gen i fremmede Sprog*. For de Lærlinge, der efter deres Evner ikke kunne gaa ud over Folkeskolen, vilde denne Undervis- ning være ganske ufrugtbar og derfor spildt; og for dem, om hvem deres Forældre mene, at de efter det Livsmaal, der i det hele sættes dem, kunne eller maa nøjes med Folkeskolens Undervisning, vilde den være overflødig.

Undervisning i fremmede Sprog er nu for Børn i deres tidligste Skoleaar pæda- gogisk set en Uting; den kan ikke be- gynde med nogen som helst Udsigt til at bære Frugt; før Barnet er naaet hen til Alderen omkring de 11 Aar; men skal der paa den anden Side komme noget antage- ligt Udbytte ud af den indtil Tiden om- kring 14—15 Aars Alderen, da en stor Mængde Børn forlader Skolen, kan dens Begyndelse heller ikke opsættes længere. Her, *ved Alderen omkring 11 Aar, findes altsaa det søgte Tilknytnings- og Over- gangspunkt*; og til at vælge dette Punkt ledés man ogsaa af en anden Betragtning. Mellem skolen skal nemlig kunne modtage Børn baade fra Landsbyskolen og fra Køb- stadskolen; men disse to Afdelinger af Folkeskolen vilde efter de forskellige Vil- kaar, under hvilke de arbejde, ikke kunne følges ad helt igennem og paa alle Punk- ter, og navnlig vil Forskellen let stige, jo højere man kommer op; derimod vil den for Børn i Alderen omkring 11 Aar være lidet betydelig, om den overhovedet er til Stede.

Til dette Tidspunkt henlægges altsaa den *regelmæssige* Overgang fra Folkeskolen til Mellem skolen for Børn, der egne sig til at gaa over i denne og efter deres For- ældres Ønske skulle gøre det. Det Maal af Kundskaber, som *alle* disse Børn til den Tid ville kunne have naaet, og som derfor væsentlig maa blive bestemmende for For- dringerne ved den i Lovforslagets § 15, 1ste Stykke, omtalte Optagelsesprøve, vil *i det mindste* kunne være lig med det, der i det til Skoleloven af 1899 sig knyttende ministerielle Cirkulære af 6. April 1900 er betegnet som Maalet for „andet Trin“; men det er overvejende sandsynligt, at de Børn, hvorom der her bliver Tale, endda ville kunne være komne *noget* videre frem. Derfor har man i § 1 brugt det Udtryk, at Undervisningen i Mellem skolens Begyn-